

Šta raditi s podeksponiranim fotografijama snimljenim po danu

Evo saveta koji sam čuo od fotografa venčanja Klifa Mautnera – apsolutnog genija za snimanje na otvorenom, na direktnom sunčevom svetlu, u režimu prioriteta blende (koji i ja preporučujem i koristim za snimanje napolju, na prirodnom svetlu). Ako osoba koju snimate nosi svetlu odeću (kao što je mlada u beloj venčanicu, na primer), svetlomer na aparatu registrovaće svu tu belinu i podesiće brzinu zatvarača (tj. vreme ekspozicije) tako da snimak bude taman (što će učiniti da lice osobe bude tamno, posebno ako ona stoji tako da joj je sunce iza leđa, kao što – uzgred rečeno – i treba da bude; ne snimajte ljude dok je vama sunce iza leđa, sunce treba da bude iza njih). Trik je u redefinisanoj ekspoziciji za koju aparat misli da je odgovarajuća (po aparatu, slika treba da bude tamna) i kompenzovanju ekspozicije radi njenog povećavanja za $\frac{1}{3}$ ili $\frac{3}{4}$ koraka (možda čak i više). Evo kako se to radi: na Nikonu, držite dugme za kompenzovanje ekspozicije (+/-) na vrhu aparata, pa komandni točkić na poleđini okrenite ulevo do pozicije +0.3 ili +0.7 (to ćete videti na gornjem kontrolnom panou) a zatim napravite snimak (ceo snimak će biti za $\frac{1}{3}$ ili $\frac{3}{4}$ koraka svetliji). Na aparatu Canon, okrenite prekidač za uključivanje u gornji položaj (iznad On), gledajte u LCD ekran na vrhu, pa točkićem za brzo podešavanje na poleđini redefinišite ekspoziciju na +0.3 ili +0.7, a onda napravite snimak i vidite treba li da bude još svetliji. Ako lice osobe nije dovoljno svetlo, još malo povećajte kompenzaciju ekspozicije (na +1.0), i napravite probni snimak kako biste videli gde ste, pa nastavite tako dok ne budete zadovoljni. Ukratko, trik je sledeći: ukoliko je scena previše tamna, primenite kompenzaciju ekspozicije da biste redefinisali parametre aparata, a zatim malo preeksponirajte sliku.

Trik za noćno snimanje

Ako noću snimate na otvorenom, jedan od najboljih saveta koji vam mogu dati jeste da ne koristite nijedan od standardnih režima aparata, kao što je režim prioriteta blende (A na Nikonu, odnosno Av na Canonu), niti unapred podešene režime, kao što su oni za pejzaže ili portrete. Svi oni danju funkcionišu prilično dobro, ali pomoću njih često nećete dobiti noćno nebo koje je zaista tako tamnoplavo ili crno kao što ga vidite golim okom, zato što će cela slika biti previše svetla. Uostalom, vaš aparat ne zna da je noć, pa samo radi svoj posao pokušavajući da podesi odgovarajuću ekspoziciju. Zbog toga mislim da je prava tajna noćnog snimanja, snimanje u ručnom režimu. Da biste tako snimali, morate koristiti merač u tražilu aparata (iznenadićete se koliko je to lako uraditi – uopšte nema potrebe da se brinete). Pređite u ručni režim i podesite početnu brzinu zatvarača, tj. vreme ekspozicije (noću, aparat će biti na stativu, pa za početak pokušajte s vrednošću $\frac{1}{30}$ sekundi). Izaberimo i početni otvor blende. Šta kažete na f/8? Dobro. Sada, pogledajte u tražilo aparata. Na Nikonu, merač se pojavljuje ili krajnje desno ili na dnu tražila; na Canonu, prikazuje se na dnu tražila. U centru merača je dugačka linija, a postoje i kraće linije iznad i ispod nje (ili levo i desno od nje). Ako vidite linije iznad dugačke linije, znači da bi snimak bio previše svetao (preekspozicioniran) ukoliko biste ga napravili u tom trenutku; okrećite pomoćni komandni točkić (odnosno točkić za brzo podešavanje), pomoću kojeg birate otvore blende, sve dok se te linije ne izgube (što je znak savršene ekspozicije). To bi moglo biti ispravno (tehnički), ali ako noćno nebo koje snimate nije lepo i crno (ili tamnoplavo), nastavite da okrećete taj točkić dok aparat ne pokaže da je scena podekspozicionirana.